

پیامبر اسلام(ص) و رحمت بر غیرمسلمانان

به راستی اگر بشر درسهای معلمی مانند پیامبر اسلام(ص) را به خوبی فرا می گرفت و بدان عمل می کرد آیا جهان چهرهای زیباتر نمی داشت؟

به راستی اگر بشر درسهای معلمی مانند پیامبر اسلام(ص) را به خوبی فرا می گرفت و بدان عمل می کرد آیا جهان چهرهای زیباتر نمی داشت؟

به گزارش خبرگزاری مهر، رسول خدا(ص) هنگامی که ظهور کرد جهان در توحش و بی عدالتی بود. این مرد بزرگ با ارتباط و حیانی با خدا توانست درسهایی به بشر دهد تا انسان بتوان راه نجات را بیابد و خوشبختی را دریابد. او براستی رحمت خدا بر زمین بود.

رسول خدا (ص) معلم مهربانی و بزرگواری بود. او هرگز انتقام نگرفت و به هیچ کسی بدی نکرد و کسی را به دلیل اعتقادش مورد بازخواست قرار نداد. در سفر به شهرهای عراق و عربستان بسیار مورد توهین قرار گرفت. عده ای او را سنگ می زدند و او را توهین می کردند و او هرگز نفرین نکرد و پاسخ منفی نداد.

مرد بزرگ خدا برای رهایی از این فشارها تنها به خدا پناه برد و تنها از او یاری جست. عبدالله ابی یکی از کسانی بود که او را بسیار آزد. درباره بدی هایی که او به پیامبر کرده داستانهای زیادی وجود دارد. او ظاهراً اسلام آورد ولی قلباً با اسلام انسی نداشت.

سوره منافقون و آیات بسیار دیگری که در مذمت منافقان نازل شده اشاره به رفتار و کردار او دارد. فرزندش، حباب، از پیامبر(ص) اجازه خواست تا اگر چاره ای جز کشتن او نیست خودش سر پدرش را نزد پیامبر بیاورد؛ ولی پیامبر نپذیرفت و از او خواست که همچنان با او نیکی و خوش رفتاری کند.

پس از مرگ وی، رسول خدا به درخواست حباب، پیراهن خود را به او داد تا بر عبدالله بپوشاند و بر پیکر وی نماز خواند؛ ولی به جای دعا، وی را نفرین کرد و آتش جهنم را برای او طلب نمود.

پس از فتح مکه به دست مسلمانان او تمام کسانی که سبب مرگ عزیزانش شده بودند را با بزرگواری بخشید و مهربانی ورزید و همه را آزاده خطاب نمود. این مرد بزرگ در تمام عمر خود با سخاوتمندی و مهربانی با همه رفتار کرد و جز به بزرگی و مهربانی توصیه نمی نمود. او حتی از قاتل عمویش حمزه و هند که جگر او را خورده بود گذشت و این نهایت بزرگی این مرد بود.

در اسلام گزاره های زیادی برای اخلاق وجود دارد که مبین تأکید اسلام به شفقت و مهربانی است او حتی دشمنان بزرگ خود مانند ابوسفیان را نیز بخشید تا به انسانها درس آزادگی و مردانگی بدهد.

د ر
قرآن
د ر
سور
ه
فصل
ت
آمده
ا س
ت :
«وَلَا
تَسْتَأْذِنُوا
وَلَا
السَّيِّئَاتِ
دَفْعُ
بِالْأَيْدِي

جا
هــيـا
أَحْسَ
ن
فَإِذَا
الَّذِي
بَيْنَكَ
وَبَيْنَ
هـ
عَدَاوَ
ة
كَأْتَهُ
وَلِيَّ
حَمِي
مُ: و
ن ي ك
ى با
بدى
يكس
ا ن
نيس
ت
[ب د
ى
[ا
آنچه
خود
بهتر
ا س
ت
دفع
ك ن
آنگاه
ك س
جا
ك ه
میان
تو و
میان
ا و
دشم
نـى
ا س
ت
گو ی
جا
دوس
تـى
يكـد
ل

م
ج
گردد

.
به راستی اگر بشر درسه‌های معلمی مانند او را به خوبی فرا می‌گرفت و بدان عمل می‌کرد آیا جهان چهره‌ای زیبا تر نمی‌داشت؟
نویسنده: م.عبدسلام، منبع: رلیجن اف اسلام